

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	1708010711
Dátum vydania rozhodnutia:	04.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1708010711.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. januára 2014 v Bratislave v trestne veci obvineného H. U. st. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 2T 134/2008, o dovolaní, ktoré podali obvinení H. U. st. a H. U. ml. prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Kovácsa, advokáta v Rovinke, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2013, sp. zn. 2To 98/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. U. st. a H. U. ml. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo 6. mája 2013, sp. zn. 2T 134/2008, boli obvinení H. U. st. a H. U. ml. uznaní za vinných z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 9. novembra 2007 v čase okolo 13.40 hod. v Pezinku v časti Glejovka pred domom s popisným číslom 2 spoločne fyzicky napadli poškodeného C. H. takým spôsobom, že ho nízkou intenzitou udierali do hlavy a hrudníka, zhodili ho na zem, v dôsledku čoho poškodený utrpel zlomeninu dolnej časti ľavej vretennej kosti s posunom úlomkov a odlomenie zobcovitého výbežku lakt'ovej kosti, odreniny v ľavej spánkovej oblasti, odreniny na vonkajšej strane ľavého kolena a pomliaždenia na ľavej strane hrudníka, ktorého zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou presahujúcu 7 dní a súčasne tým poškodenému spôsobili škodu na retiazke zo žltého kovu a na okuliároch vo výške 162,18 € (4 886 Sk).

Za to mu bol podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výške 350 € každému z obvinených samostatne.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obvineným ustanovil pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd dedičov zosnulého poškodeného C. H., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom I., odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Bratislave rozhodujúci o odvolaniach oboch obvinených, uznesením z 26. septembra 2013, sp. zn. 2To 98/2013, tieto podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Kovácsa, advokáta v Rovinke, podali proti uzneseniu krajského súdu (v podaní nesprávne označené ako rozsudok) obaja obvinení U. dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania vyplýva, že už v odvolaní obvinení zdôrazňovali okrem popierania spáchania skutku tiež, podľa ich názoru, nepreukázanie jeho spáchania. Poškodeného C. H. fyzicky nenapadli a neublížili mu na zdraví. Obaja obvinení namietali, že Okresný súd Pezinok už štvrtýkrát v tejto trestnej veci nesprávne ustálil skutkový stav, keďže nesprávne vyhodnotil všetky doteraz vykonané dôkazy. Prvostupňový súd ignoroval pritom povinnosť riadiť sa právnym názorom nadriadeného Krajského súdu v Bratislave, ktorý v zrušujúcom uznesení z 1. júla 2010, sp. zn. 2To 75/2010, uviedol, že ani po doplnení dokazovania výsluchom oboch znalcov nie je možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť vinu obvinených. Rovnako odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo 17. marca 2011, sp. zn. 2To 15/2011, konštatoval, že výpovede svedkov, ktoré nariadil vykonať prvostupňovému súdu, len prehĺbili pochybnosti, ktoré doposiaľ sú evidentné v celom konaní.

Za týchto okolností obvinení dospeli k názoru, že Okresný súd Pezinok mal uplatniť zásadu „in dubio pro reo“, a to aj so zreteľom na právny názor odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení zo 17. marca 2011, sp. zn. 2To 15/2011, že v predmetnej veci je potrebné pochybnosti vykladať v zmysle zákona, t.j. v prospech obvinených a len tak rozhodnúť.

Ďalej obaja obvinení poukázali na to, že okrem svedeckej výpovede poškodeného, o ich prítomnosti na mieste činu nesvedčí žiaden priamy ani nepriamy dôkaz. Naďalej namietajú aj znalecký posudok prof. MUDr. Labaša ako dôkaz nezákonný, keďže ide o priameho nadriadeného ošetrojúceho lekára MUDr. Krivosudského, ktorého pochybenie pri poskytovaní lekárskej starostlivosti poškodenému nebolo možné vylúčiť (viď znalecký posudok prof. MUDr. Lohnerta).

Domnievajú sa, že vytýkaným postupom došlo k porušeniu ich ústavných práv na spravodlivý proces a rovnosť pred zákonom.

Z opatrnosti tiež uviedli, že aj keby teoreticky predmetný skutok spáchali, jeho stupeň spoločenskej nebezpečnosti by bol vzhľadom na následky a dobu jeho spáchania (pred šiestimi rokmi) nepatrný.

Samotné napadnuté uznesenie krajského súdu obsahujúce v odôvodnení formuláciu „obranu obžalovaných, že na mieste činu neboli a že incident si poškodený vymyslel, nie je možné prijať, lebo táto nemá oporu vo vykonaných dôkazoch.“, je podľa názoru obvinených U. v príkrom rozpore so základnou zásadou trestného konania - prezumpciou nevinu.

Keďže spáchanie „uvedeného skutku“ obvineným nebolo preukázané a pochybnosti o dokazovanej skutočnosti trvajú naďalej, odvolací súd mal podľa ich mienky odvolaniu v plnej miere vyhovieť.

Obvinení preto navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyslovení porušenia zákona v ich neprospech z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorým bolo ich odvolanie zamietnuté, súčasne aby zrušil aj predmetný rozsudok okresného súdu a tomuto prikázal vec na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Pezinok vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvinených uviedol, že celé trestné konanie prebehlo zákonne. Okresný súd Pezinok vykonal na hlavnom

pojednávani všetky dôkazy vyplývajúce z právneho názoru Krajského súdu v Bratislave uvedenom v jeho jednotlivých uzneseniach, či už išlo o dôkazy svedčiace v prospech obvinených alebo v ich neprospech. Podľa názoru okresného prokurátora v danej veci tak v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní a nakoniec aj v odvolacom konaní prokurátor Okresnej prokuratúry Pezinok, Okresný súd Pezinok a druhoінштанčný súd dospeli po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov k jednoznačnému záveru o uznaní viny a uložení trestov obvineným U..

Z týchto dôvodov je okresný prokurátor presvedčený, že v tejto trestnej veci absentujú dôvody dovolania tak ako ich má na mysli ustanovenie § 371 ods. 1 písm. a/ až n/ Tr. por. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie oboch obvinených odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ani podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., na ktorého naplnenie obvinení poukazujú v písomných dôvodoch dovolania (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom), ale nešpecifikujú ho ako dovolací dôvod v zmysle uvedeného písmena „g“.

Pokiaľ ide o obsah podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje jeho podstatnú zhodnosť s tým, čo obvinení U. uvádzali v odvolaní, ktoré krajský súd zamietol.

Dovolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdom prvého a druhého stupňa. Obvinenými uvádzaný dovolací dôvod obsiahnutý v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav. Zisteným skutkovým stavom je dovolací súd viazaný, ale len za predpokladu, že tzv. skutková veta uvedená vo výrokovej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku.

V danom prípade skutková veta rozsudku obsahuje všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Obvinení vo svojom dovolaní v súvislosti s námietkou nesprávne ustáleného skutku zmiešavajú všetky dôvody zrušujúcich uznesení odvolacieho krajského súdu a neberú do úvahy dôvody obsiahnuté v odôvodnení ostatného uznesenia, ktorým bolo ich odvolanie zamietnuté.

Nesúhlas oboch obvinených s hodnotením dôkazov oboma nižšími súdmi v dovolaní napadnutých rozhodnutiach nenapĺňa dovolací dôvod podľa už uvedeného § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem trestného práva hmotného. Hodnotenie dôkazov pritom upravujú normy trestného práva procesného.

Uvedené konštatovanie sa vzťahuje aj k namietanému nepoužitiu zásady „in dubio pro reo“. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že jej použitie prichádza do úvahy len vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. S touto otázkou sa oba sudy vysporiadali a svoje závery odôvodnili na str. 21 a 22 rozsudku okresného súdu a na strane 8 odôvodnenia uznesenia krajského súdu. V konečnom dôsledku pochybnosti, na ktoré poukazujú obvinení, sudy objasnili po rozsiahlom a náročnom dokazovaní zavŕšeného posudkom znaleckého ústavu, ktorý ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu posudzoval aj znalecké posudky prof. Lohnerta a prof. Labaša. I vzhľadom na túto skutočnosť, ďalšia námietka obvinených týkajúca sa MUDr. Krivosudského je právne irelevantná, z hľadiska dovolania nenapĺňajúca dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Kedže náležité a zákonne vykonanými dôkazmi zistený skutkový stav súdy správne právne kvalifikovali, neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/, ani písm. g/ Tr. por.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvinených U. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.